

Sygn. akt I CNP 14/13

POSTANOWIENIE

Dnia 14 listopada 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

ze skargi T. L. o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 10 lutego 2012 r., sygn. akt I ACa .../11, wydanego w sprawie
z powództwa D. C. i K. L.
przeciwko Skarbowi Państwa - Ministrowi Sprawiedliwości
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 listopada 2013 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 10 lutego 2012 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację powódek, D. C. i K. L., w sprawie o zapłatę przez Skarb Państwa - Ministra Sprawiedliwości każdej z nich po 200 000 zł tytułem odszkodowania. Apelacja ta zawierała m.in. wniosek o zmianę punktu 4 zaskarżonego wyroku przez podwyższenie przyznanej adwokatowi T. L. kwoty 7200 zł z tytułu zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu o kwotę należnego podatku od towarów i usług.

W dniu 5 listopada 2011 r. skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem tego prawomocnego wyroku wniósł we własnym imieniu adwokat T. L., który był pełnomocnikiem D. C. i K. L. w sprawie o odszkodowanie rozstrzygniętej tym wyrokiem. Zaskarżył wskazany wyrok w części oddalającej apelację powódek (pkt 1) w zakresie, w jakim nie został w niej uwzględniony wniosek o podwyższenie kwoty przyznanej z tytułu zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu o kwotę należnego podatku od towarów i usług. W skardze zarzucił naruszenie § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2013.461) oraz art. 378 § 1 i art. 385 w związku z art. 386 § 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W sentencji wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 10 lutego 2012 r. brak rozstrzygnięcia dotyczącego zawartego w apelacji wniosku o podwyższenie kwoty przyznanej z tytułu zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu o kwotę należnego podatku od towarów i usług. Nie istnieje zatem substrat skargi wniesionej przez adwokata T. L. Skarga zaś o stwierdzenie niezgodności z prawem nieistniejącego orzeczenia jest - oczywiście – niedopuszczalna i jako taka podlega odrzuceniu. Wniesiona przez adwokata T. L. skarga byłaby zresztą niedopuszczalna także wtedy, gdyby wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 10 lutego 2012 r. zawierał rozstrzygnięcie w zakresie dotyczącym wniosku o podwyższenie kwoty przyznanej z tytułu zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu o kwotę należnego podatku od towarów i usług. Rozstrzygnięcie to bowiem, mimo

jego zamieszczenia w sentencji wyroku, miałoby, zgodnie z ustalonym stanowiskiem orzecznictwa, status postanowienia, a zgodnie z art. 424¹ § 1 k.p.c. dopuszczalna jest jedynie skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku. Innych orzeczeń dotyczy nie art. 424¹ § 1 k.p.c., lecz art. 424^{1b} § 1 k.p.c. (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2013 r., I CNP 29/12).

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. art. 424⁸ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.